

२०७२ मंसिर १ मंगलबार १७-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमीले दुःख सहन गर्नमा धेरै समय व्यर्थ गुमायौ, अब दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ,
तिमी बाबालाई याद गर, सतोप्रधान बन्यौ भने समय सफल हुन्छ।”

प्रश्न:- २१ जन्मको लागि चिट्ठा प्राप्त गर्ने पुरुषार्थ के हो ?

उत्तर:- २१ जन्मको चिट्ठा लिनु छ भने मोहजित बन । एक बाबामा पूरा-पूरा समर्पण होऊ ।
सधैं यही स्मृति रहोस्- अब यो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ, हामी नयाँ दुनियाँमा
गइरहेका छौं । यस पुरानो दुनियाँलाई देखेर पनि देख्नु छैन । सुदामाले जस्तै चामल मुठी
सफल गरेर सत्ययुगी बादशाही लिनु छ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूप्रति रूहानी बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ, यो त बच्चाहरूले जान्दछन् ।
रूहानी बच्चाहरू अर्थात् आत्माहरू । रूहानी बाबा अर्थात् आत्माहरूका पिता । यसलाई भनिन्छ
आत्माहरू र परमात्माको मिलन । यो मिलन हुन्छ नै एक पटक । यी सबै कुरा तिमी बच्चाहरूले
जान्दछौ । यो हो विचित्र कुरा । विचित्र बाबाले विचित्र आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । वास्तवमा
आत्मा विचित्र छ, यहाँ आएर चित्रधारी बन्छ । चित्रद्वारा पार्ट खेल्छ । आत्मा त सबैमा छ नि ।
जनावरमा पनि आत्मा छ । ८४ लाख भन्छन्, त्यसमा त सबै जनावर पनि आउँछन् । धेरै जनावर
आदि छन् नि । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- यी कुरामा समय गुमाउनु छैन । यो ज्ञान बाहेक अरू
चीजमा मनुष्यको समय व्यर्थ गइरहेको हुन्छ । यस समय बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई बसेर
पढाउनुहुन्छ फेरि आधा कल्प तिमीले प्रारब्ध भोग्छौ । त्यहाँ तिमीलाई कुनै दुःख हुँदैन । तिम्रो समय
व्यर्थ जान्छ नै दुःख सहन गर्नमा । यहाँ त दुःख नै दुःख छ । यसैले सबैले बाबालाई याद गर्छन्-
हाम्रो दुःखमा समय व्यर्थ जान्छ, यसबाट निकाल्नुहोस् । सुखमा कहिल्यै समय व्यर्थ जान्छ भनिदैन ।
यो पनि तिमीले जान्दछौ- यस समय मनुष्यको कुनै मूल्य छैन । हेर, मनुष्य अचानक नै मर्छन् ।
एउटै तूफानमा कति धेरै मर्छन् । रावण राज्यमा मनुष्यको कुनै मूल्य छैन । अहिले बाबाले
तिमीलाई कति मूल्यवान बनाउनु हुन्छ । कौडीबाट हीरातुल्य बनाउनुहुन्छ । गायन पनि छ- हीरा
जस्तो जन्म अमूल्य छ । यस समय मनुष्य कौडीको पछाडि लागेका छन् । मेहनत गरेर लखपति,
करोडपति, पदमपति बन्छन्, उनको सारा बुद्धि त्यसैमा लागेको हुन्छ । उनलाई भनिन्छ- यो सबै
भुलेर एक बाबालाई याद गर तर मान्दैनन् । यो कुरा उनको बुद्धिमा बस्छ, जसको बुद्धिमा कल्प
पहिला बसेको थियो । नत्र जतिसुकै सम्झाए पनि कहिल्यै बुद्धिमा बस्दैन । तिमीले पनि नम्बरवार
जान्दछौ- यो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ । दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ, यो कुरा बाहिर
लेखिदेऊ तैपनि बुझ्दैनन्, जबसम्म तिमीले कसैलाई सम्झाउँदैनौ । ठीक छ, कसैले बुझे भने
उनलाई फेरि सम्झाउनु पर्छ- बाबालाई याद गर्नुहोस्, सतोप्रधान बन्नुहोस् । ज्ञान त धेरै सहज छ ।
यी सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी..... । अब यो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ, परिवर्तन गर्ने एकै बाबा
हुनुहुन्छ । यो पनि तिमीले यथार्थ रूपले जान्दछौ, त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । मायाले
पुरुषार्थ गर्न दिँदैन अनि सम्झन्छन्- यो पनि ड्रामा अनुसार त्यति पुरुषार्थ हुन सक्दैन । अहिले
तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- श्रीमतद्वारा हामी आफ्नो लागि यस दुनियाँलाई परिवर्तन गरिरहेका छौं ।
श्रीमत हो नै एक शिवबाबाको । शिवबाबा, शिवबाबा भन्न त धेरै सहज छ, अरू कसैले पनि न
शिवबाबालाई न वर्सालाई जान्दछन् । बाबा अर्थात् वर्सा । शिवबाबा पनि सच्चा हुनुपर्छ नि ।

२०७२ मंसिर १ मंगलबार १७-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

आजकल त मेयरलाई पनि फादर भन्छन्। गान्धीलाई पनि फादर भन्छन्, कसैलाई फेरि जगद्गुरु भन्छन्। अब जगत अर्थात् सारा सृष्टिका गुरु। ती मनुष्यहरू कसरी हुन सक्छन्! जबकि पतित-पावन सर्वका सद्गति दाता एउटै बाबा हुनुहुन्छ। बाबा त हुनुहुन्छ निराकार फेरि कसरी मुक्त गर्नुहुन्छ? दुनियाँ परिवर्तन हुन्छ त्यसैले अवश्य कर्ममा आउनुहुन्छ अनि थाहा हुन्छ। यस्तो होइन, प्रलय हुन्छ अनि बाबाले नयाँ सृष्टि रचनुहुन्छ। शास्त्रमा देखाइएको छ— धेरै ठूलो प्रलय हुन्छ, अनि पीपलको पातमा कृष्ण आउँछन्। तर बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— यस्तो त हुँदैन। गायन छ— विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ त्यसैले प्रलय हुन सक्दैन। तिम्रो दिलमा छ— अब यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। यी सबै कुरा बाबाले नै आएर सम्झाउनुहुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण हुन् नयाँ दुनियाँका मालिक। तिमिले चित्रमा पनि देखाउँछौ— पुरानो दुनियाँको मालिक हो, रावण। राम राज्य र रावण राज्यको गायन छ नि। यो कुरा तिम्रो बुद्धिमा छ— बाबाले पुरानो आसुरी दुनियाँ समाप्त गरेर नयाँ दैवी दुनियाँ स्थापना गराइरहनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म जो हुँ, जस्तो हुँ, थोरैले मात्रै जान्दछन्। त्यो पनि तिमिले नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ। जो राम्रा पुरुषार्थी छन्, उनलाई बडो राम्रो नशा रहन्छ। यादको पुरुषार्थीलाई वास्तविक सत्य नशा चढ्छ। ८४ को चक्रको ज्ञान सम्झाउँदा त्यति नशा चढ्दैन, जति यादको यात्रामा चढ्छ। मूल कुरा नै हो पावन बन्ने। पुकार्छन् पनि— आएर पावन बनाउनुहोस्। यस्तो कुरा भन्दैनन्— आएर विश्वको बादशाही दिनुहोस्। भक्ति मार्गमा कथा कति सुन्छन्। सच्चा-सच्चा सत्य नारायणको कथा त यो हो। ती कथाहरू त जन्म-जन्मान्तर सुन्दा-सुन्दा तल उत्रिदै आएका छन्। यहाँ नै यी कथाहरू सुन्ने चलन छ, अरू कुनै खण्डमा कथा आदि हुँदैन। यसलाई नै धार्मिक मान्दछन्। यहाँ नै धेरैभन्दा धेरै मन्दिरहरू छन्। क्रिश्चियनको त एउटै चर्च हुन्छ। यहाँ त किसिम किसिमका धेरै मन्दिर छन्। वास्तवमा एउटै शिवबाबाको मन्दिर हुनुपर्छ। नाम पनि एकको हुनुपर्छ। यहाँ त धेरै नामहरू छन्। बेलायतबाट पनि यहाँ मन्दिर हेर्न आउँछन्। प्राचीन भारत कस्तो थियो? विचाराहरूलाई यो थाहा छैन। ५ हजार वर्षभन्दा पुरानो त कुनै चीज हुँदैन। उनीहरूले त सम्झन्छन्— लाखौं वर्षको पुरानो चीज मिल्यो। बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— यी मन्दिरमा चित्र आदि जो बनेका छन्, ती २५०० वर्षका मात्र भएका छन्। सबैभन्दा पहिला त शिवको नै पूजा हुन्छ। त्यो हो अव्यभिचारी पूजा। त्यस्तै अव्यभिचारी ज्ञान पनि भनिन्छ। पहिला अव्यभिचारी पूजा, फेरि हुन्छ व्यभिचारी पूजा। अहिले त हेर पानी, माटोको पनि पूजा गरिरहन्छन्।

अहिले बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— तिमिले कति धन भक्तिमार्गमा गुमायौ। कति अथाह शास्त्र, अथाह चित्र छन्। गीता कति धेरै छन्। यी सबैमा खर्च गर्दा-गर्दा हेर, तिमि के बनेका छौ? हिजो तिमिले डबल शिरताज बनाएको थिएँ, अहिले तिमि कति कंगाल बनेका छौ। हिजोकै कुरा त हो नि। तिमि पनि सम्झन्छौ— अवश्य हामीले ८४ को चक्र लगाएका छौं। अब हामी फेरि यो बनिरहेका छौं। बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। बाबाले घरी-घरी पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ, गीतामा पनि शब्द छ— मनमनाभव। कुनै कुनै शब्द ठीक छ। ‘प्रायः’ भनिन्छ नि, अर्थात् देवी-देवता धर्म छँदै छैन, बाँकी चित्र छन्। तिम्रो यादगार हेर, कस्तो राम्रो बनाएका छन्। तिमिले जान्दछौ— अहिले हामी फेरि स्थापना गरिरहेका छौं। फेरि भक्तिमार्गमा हाम्रो नै एक्युरेट यादगार बन्छन्। भूकम्प आदि हुन्छ, त्यसमा सबै खतम हुन्छ। फेरि तिमि त्यहाँ सबै नयाँ बनाउँछौ। सीप त त्यहाँ रहन्छ

नि । हीरा काट्नु पनि सीप हो । यहाँ पनि हीरा काट्छन् फेरि बनाउँछन् । हीरा काट्नेहरू पनि बडो सिपालु हुन्छन् । उनीहरू फेरि त्यहाँ जान्छन् । त्यहाँ यो सबै सीप जान्छ । तिमीले जान्दछौ— त्यहाँ कति सुख हुन्छ । यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो नि । नाम नै हो स्वर्ग । १०० प्रतिशत सम्पन्न । अहिले त छ विपन्न । यहाँ जुहारतको कति फेसन छ, जुन परम्परा चल्दै आएको छ । त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई कति खुशी रहनुपर्छ । तिमी जान्दछौ— यो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ । अब स्वर्ग बनिरहेको छ, त्यसको लागि हामी पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ । दैवी गुण पनि धारण गर्नुपर्छ यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— चार्ट अवश्य लेख । म आत्माले कुनै आसुरी कर्म त गरेको छैन ? आफूलाई आत्मा निश्चय गर । यस शरीरद्वारा कुनै विकर्म त गरेको छैन ? यदि गरेको छु भने रजिष्टर खराब हुन्छ । यो हो २१ जन्मको चिट्ठा । यो पनि दौड हो । घोडाको पनि दौड हुन्छ नि । यसलाई भनिन्छ राजस्व अश्वमेध..... स्वराज्यको लागि अश्व अर्थात् तिमी आत्माहरूले दौड लगाउनु पर्छ । अब फर्केर घर जानु छ । त्यसलाई स्वीट साइलेन्स होम भनिन्छ । यो शब्द अहिले तिमीले सुन्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! अब खुब मेहनत गर । राजाई मिल्छ, कम कुरा कहाँ हो र ! म आत्मा हुँ, मैले यति जन्म लिएँ । बाबा भन्नुहुन्छ— अब तिम्रा ८४ जन्म पूरा भए । अब फेरि पहिलो नम्बरबाट शुरू गर्नु छ । नयाँ महलमा अवश्य बच्चाहरू नै बस्छन् । पुरानोमा त बस्दैनन् । यस्तो त होइन, स्वयं पुरानोमा बसिन्छ र नयाँ भाडामा दिइन्छ । तिमीले जति मेहनत गछौ, त्यति नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छौ । नयाँ भवन बन्छ भने दिल हुन्छ पुरानोलाई छोडेर नयाँमा बसौ । बाबाले बच्चाहरूको लागि नयाँ घर तब बनाउनु हुन्छ जब पहिलेको घर पुरानो हुन्छ । त्यहाँ भाडामा दिने त कुरा नै आउँदैन । जसरी उनीहरू चन्द्रमामा प्लट लिने कोसिस गर्छन्, तिमीले फेरि स्वर्गमा प्लट लिइरहेका छौ । जति-जति ज्ञान र योगमा रहन्छौ त्यति पवित्र बन्छौ । यो हो राजयोग, कति ठूलो राजाई मिल्छ । बाँकी यो जो चन्द्रमा आदिमा प्लट खोजिरहेका छन् त्यो सबै व्यर्थ हो । यही चीज जुन सुख दिनेवाला छ, त्यही फेरि विनाश गर्ने, दुःख दिनेवाला बन्छ । भविष्यमा सेना आदि सबै कम हुन्छन् । बम्बबाट नै फटाफट काम हुँदै जान्छ । यो ड्रामा बनेको छ, समयमा अचानक विनाश हुन्छ । फेरि सिपाही आदि पनि मर्छन् । तिमी अहिले फरिश्ता बनिरहेका छौ । तिमीले जान्दछौ— हाम्रो लागि विनाश हुन्छ । ड्रामामा पार्ट छ, पुरानो दुनियाँ खतम हुन्छ । जसले जस्तो कर्म गर्छ त्यस्तै भोग्नुपर्छ नि । अब मानौं संन्यासी राम्रा छन्, जन्म त फेरि गृहस्थीहरूको पासमा लिन्छन् नि । श्रेष्ठ जन्म त तिमीलाई नयाँ दुनियाँमा मिल्छ, फेरि पनि संस्कार अनुसार गएर त्यो बन्छौ । तिमी अहिले संस्कार लिएर जान्छौ, नयाँ दुनियाँको लागि । जन्म पनि अवश्य यहीँ नै लिन्छौ । जो धेरै राम्रा धार्मिक विचारका हुन्छन्, उनको पासमा जन्म लिन्छौ किनकि तिमीले कर्म नै यस्तो गछौ । जस्तो-जस्तो संस्कार, त्यसै अनुसार जन्म हुन्छ । तिमीले धेरै उच्च कुलमा गएर जन्म लिन्छौ । तिम्रो जस्तो कर्म गर्नेवाला त कोही पनि छैन । जस्तो पढाइ, जस्तो सेवा, त्यस्तै जन्म । मर्नु त धेरैले पर्छ । पहिला स्वागत गर्नेवाला पनि जानु छ । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— अब यो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ । बाबाले त साक्षात्कार गराउनु भएको छ । बाबाले आफ्नो पनि उदाहरण बताउनु हुन्छ । हेर, २१ जन्मको लागि राजाई मिल्छ, त्यसको अगाडि यो १०-२० लाख के हो ? अल्फलाई मिल्यो बादशाही, बेलाई मिल्यो गदाई । साभेदारलाई भनिदिए जे चाहिन्छ, लेऊ । कुनै पनि कष्ट भएन । बच्चाहरूलाई पनि सम्झाइन्छ— बाबाबाट तिमी के लिन्छौ ? स्वर्गको

२०७२ मंसिर १ मंगलबार १७-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बादशाही । जति हुन सक्छ, सेवाकेन्द्रहरू खोल्दै जाऊ । धेरैको कल्याण गर । तिम्रो २१ जन्मको कमाई भइरहेको छ । यहाँ त लखपति, करोडपति धेरै छन् । ती सबै हुन् भिखारी । तिम्रो पासमा धेरै आउँछन् । प्रदर्शनीमा धेरै आउँछन्, यस्तो नसम्भक्त प्रजा बन्दैनन् । प्रजा धेरै बन्छन् । राम्रो छ, राम्रो छ त धेरैले भन्छन् तर यो पनि भन्छन्— हामीलाई फुर्सद छैन । अलिकति सुने भने पनि प्रजामा आउँछन् । अविनाशी ज्ञानको विनाश हुँदैन । बाबाको परिचय दिनु कुनै कम कुरा कहाँ हो र ! कसै-कसैको रोमाञ्च खडा हुन्छ । यदि उच्च पद पाउनु छ भने पुरुषार्थ गर्न थाल्छन् । बाबाले कसैसँग धन आदि त लिनुहुन्न । बच्चाहरूको थोपा-थोपाबाट तलाउ भरिन्छ । कोही-कोहीले एक रूपैया पनि पठाउँछन्, बाबा एक ईटा लगाइदिनुहोस् । सुदामाको मुट्टी चामलको गायन छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ— तिम्रो त यो हीरा-जुहारत हो । हीरा जस्तो जन्म सबैको बन्छ । तिमीले भविष्यको लागि बनाइरहेका छौ । तिमीले जान्दछौ— यहाँ यी आँखाबाट जे देख्छौ, यो पुरानो दुनियाँ हो । यो पुरानो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ । अहिले तिमी अमरपुरीको मालिक बनिरहेका छौ । मोहजित अवश्य बन्नुपर्छ । तिमीले भन्दै आएका छौ— बाबा हजुर आउनु भयो भने हामी समर्पण हुन्छौं, सौदा त राम्रो छ नि । मनुष्यले कहाँ जान्दछन् र— सौदागर, रत्नागर, जादूगर नाम किन राखिएको हो ? रत्नागर हुनुहुन्छ नि, अविनाशी ज्ञान रत्न एक-एक महावाक्य अमूल्य छ । यसमा रूप-वसन्तको कथा पनि छ । तिमी रूप पनि हो, वसन्त पनि हो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अब यस शरीरद्वारा कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन । यस्तो कुनै आसुरी कर्म नहोस् जसबाट खाता बिग्रन पुगोस् ।
- २) एक बाबाको यादको नशामा रहनु छ । पावन बन्ने मूल पुरुषार्थ अवश्य गर्नु छ । कौडीको पछि आफ्नो अमूल्य समय बर्बाद नगरेर श्रीमतद्वारा जीवन श्रेष्ठ बनाउनु छ ।

वरदानः— आफ्नो तपस्वी स्वरूपद्वारा सबैलाई प्राप्तिको अनुभूति गराउने मास्टर विधाता भव

जसरी सूर्यले संसारलाई प्रकाशित गर्छ र अनेकौ विनाशी प्राप्तिको अनुभूति गराउँछ त्यस्तै तिमी तपस्वी आत्माहरूले आफ्नो तपस्वी स्वरूपद्वारा सबैलाई प्राप्तिको किरणको अनुभूति गराऊ । यसको लागि पहिला बचतको खाता बढाऊ । फेरि जम्मा गरेको खजाना मास्टर विधाता बनेर दिदै जाऊ । तपस्वीमूर्तको अर्थ हो— तपस्याद्वारा शान्तिको शक्तिको किरण चारैतिर फैलिइरहेको अनुभवमा आओस् ।

स्लोगनः— स्वयं निर्माण बनेर सबैलाई मान दिदै जाऊ— यही सच्चा परोपकार हो ।